ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร

Opinions of Risk Agents Effecting to Risk Management in Organization

เพ็ญพิชญา บรรหาร[1], คนึงนิตย์ สายสิงห์[2]
Phenpitchaya Banharn[1], Kanuengnit Saiysing[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในการจัดการความเสี่ยงในองค์กร 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในการจัดทำความเสี่ยงขององค์กรของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามประเภทผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานมีความคิดเห็นต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้าน

[1] พนักงานบริหารทั่วไป กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[2] นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กองแผนงาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[1] General Administration Officer, Planning Division, Mahasarakham University
[2] Plan and Policy Analyst, Planning Division, Mahasarakham University

ที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ด้านการดำเนินงาน รองลงมาคือ ด้านระบบการบริหารความเสี่ยง ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่บริหารความเสี่ยง ด้านการติดตาม ด้านการสื่อสาร และด้านคู่มือการบริหารงานความเสี่ยง

2. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานสังกัดคณะหรือหน่วยงานสายสนับสนุนและหน่วยงานจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยง, ระบบบริหารความเสี่ยงองค์กร

Abstract

This research aimed to study opinion of risk agents affecting to risk management in organization, and to compare the opinion of risk agents affecting to risk management in organization of the agents, classified by type of administrators and officers. The sample was 80 administrators, selected by cluster sampling. The equipment was questionnaire of risk agents, who was responsible for risk management of their division. Analytical statistic was average, standard deviation and t-test.

The research found that

1. The opinion of risk agents effecting to risk management was in the high level. The most average was on processing. The second was on risk management, risk agent service, follow up, communication and risk management handbook.

2. Risk agents of each division had opinion for risk management inconsistence.

Keywords : Opinion of risk agents, Risk management in organization

บทนำ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ออกระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าได้กำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ.2544 เพื่อให้ทุกส่วนราชการได้จัดวางระบบและรายงานการควบคุมภายในและการบริหารงานความเสี่ยงในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน และส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จทั่วทั้งองค์กรได้ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงนั้นเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการควบคุมภายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพให้ประโยชน์ต่อองค์การในการจัดการและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ป้องกันปัญหาล่วงหน้าโดยการประเมินโอกาสและผลกระทบของการเกิดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบและการหามาตรการรองรับเพื่อลดผลกระทบของความเสี่ยงนั้น และสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ(การจัดวางระบบการควบคุมภายในและการประเมินผลการควบคุมภายใน : 2552)

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้กำหนดให้หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยจัดวางระบบและรายงานการควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ.2544 ข้อ 5 และ ข้อ 6 ที่กำหนด นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2548 เป็นต้นมา กอปรกับได้ทำคำรับรองการปฏิบัติราชการเป็นประจำทุกปี ด้านการพัฒนาองค์กรให้มีเป้าหมายตามภารกิจหลักตามกฎหมายจัดตั้งส่วนราชการและเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงได้ออกแบบระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรขึ้นเพื่อให้หน่วยงานย่อยภายในมหาวิทยาลัยได้ถือปฏิบัติและรายงานการบริหารความเสี่ยงเป็นประจำทุกปี เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัฒน์ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีสภาพการแข่งขันอย่างเข้มข้นทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ เพียงพอให้ประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารจัดการและควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติราชการ

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรมีเป้าหมายที่สำคัญคือ การป้องกันปัญหาล่วงหน้าที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการประเมินโอกาสและผลกระทบของการเกิดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับผิดชอบและการ

หามาตรการรองรับเพื่อลดผลกระทบของการเกิดความเสี่ยงนั้น แต่อย่างไรก็ตาม หัวใจหลักในการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรนั้น จะต้องได้รับความร่วมมือกับบุคลากรทุกระดับไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณาจารย์หรือบุคลากรสายวิชาการ บุคลากรสายปฏิบัติการทุกคนที่จะต้องนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติการทุกกิจกรรม เพื่อป้องกันโอกาสที่เกิดความเสียหายให้กับองค์กร โดยที่สามารถใช้งานร่วมกับเครื่องมือการบริหารของมหาวิทยาลัย และไม่เน้นการเพิ่มงานให้กับผู้ปฏิบัติงาน แต่เป็นการปรับวิธีการทำงานที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้สามารถใช้ได้กับการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร เพื่อสามารถนำหลักการบริหารความเสี่ยงไปปรับวิธีการปฏิบัติงานประจำให้มีประสิทธิภาพ และลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงได้ และส่งผลให้มหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จในการบริหารความเสี่ยงได้

ปีงบประมาณ พ.ศ.2553 มหาวิทยาลัยได้นำระบบโปรแกรมการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในการจัดทำความเสี่ยงของหน่วยงานเพื่อลดขั้นตอนการทำงาน นอกจากนี้เพื่อลดปัญหาการทุจริต พนักงานต้องโทษทางวินัย หรือสาเหตุของการบริหารด้านการเงินและเกิดความรวดเร็วและเข้าใจง่ายในการจัดทำความเสี่ยง โดยมหาวิทยาลัยได้จ้างบริษัทที่ปรึกษาเข้ามาช่วยเหลือบุคลากรที่รับผิดชอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรโดยมีการอบรมให้กับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการจัดทำความเสี่ยงและการกรอกข้อมูลความเสี่ยงลงในระบบ ด้วยความสำคัญดังกล่าวจึงได้การวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำโปรแกรมระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในการจัดการความเสี่ยงในองค์กร

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในการจัดทำความเสี่ยงขององค์กรของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามตำแหน่งคือผู้บริหารและเจ้าหน้าที่

สมมติฐานการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานความเสี่ยงของหน่วยงานสังกัดคณะหน่วย

งานมีความคิดเห็นต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบงานความเสี่ยงของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 110 คน

2. ตัวแปรในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ หน่วยงานสายสนับสนุนการเรียนการสอนและหน่วยงานจัดการเรียนการสอน

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในการจัดทำความเสี่ยงขององค์กร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ ผู้รับผิดชอบงานความเสี่ยงของหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 110 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

2.1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานความเสี่ยงของหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ประกอบด้วย

- ด้านคู่มือการบริหารความเสี่ยง จำนวน 4 ข้อ
- ด้านระบบการบริหารความเสี่ยง จำนวน 8 ข้อ
- ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่บริหารงานความเสี่ยง จำนวน 5 ข้อ
- ด้านการดำเนินงาน จำนวน 5 ข้อ
- ด้านการสื่อสาร จำนวน 6 ข้อ
- ด้านการติดตาม จำนวน 3 ข้อ

วิธีการสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (วัดผลจุดคอม. 2553 : เว็บไซต์) ผลปรากฏว่า แบบวัดความคิดเห็นของ

เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.6699 – .8930วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับตามวิธีการหา Cronbach (ครอนบาค) โดยแบบวัดทัศนคติต่อการทำงานมีความเชื่อมั่น .9782

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

รายด้าน	หน่วยงานจัดการเรียนการสอน			หน่วยงานสนับสนุนการเรียนการสอน		
	$\bar{X}$	S	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านคู่มือการบริหารความเสี่ยง	3.57	0.70	มาก	3.61	0.63	มาก
2.ระบบการบริหารความเสี่ยง	3.78	0.62	มาก	3.73	0.60	มาก
3.การให้บริการของเจ้าหน้าที่บริหารงานความเสี่ยง	3.74	0.64	มาก	3.76	0.63	มาก
4. ด้านการดำเนินงาน	3.75	0.66	มาก	3.83	0.68	มาก
5. ด้านการสื่อสาร	3.62	0.76	มาก	3.61	0.71	มาก
6. ด้านการติดตาม	3.68	0.76	มาก	3.68	0.70	มาก
รวม	**3.69**	**0.63**	**มาก**	**3.70**	**0.58**	**มาก**

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจ ทั้งนี้ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำ**หนัก** ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่

ระบบสารสนเทศการบริหารความเสี่ยง หมายถึง ข้อมูลที่มีความหมายซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์

การดำเนินงาน หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เริ่มตั้งแต่การให้นโยบายการบริหารความเสี่ยง การให้การสนับสนุนของผู้บังคับบัญชา

ด้านการสื่อสาร หมายถึง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเชื่อมโยงความคิดเห็นและความเข้าใจภายในองค์กร ช่วยทำให้การได้รับข้อมูลมีความสม่ำ**เสมอ ถูกต้อง ครบถ้วน**

ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล การสูญเปล่า หรือ เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านการเงิน และด้านปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับและโอกาสที่จะเกิด (Liklihood) ของเหตุการณ์เสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำโปรแกรมระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร กรอบที่สำนักงาน ก.พ.ร.กำหนดความเสี่ยงที่ครอบคลุมด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Stretegic Risk)
2. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Opertional Risk)
3. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk)
4. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย / ระเบียบ (Compliance Risk)

ผลการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานมีความคิดเห็นต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ด้านการดำเนินงาน รองลงมา คือ ด้านระบบการบริหารความเสี่ยง ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่บริหารความเสี่ยง ด้านการติดตาม ด้านการสื่อสาร และด้านคู่มือการบริหารงานความเสี่ยง

2. เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานสังกัดคณะหรือหน่วยงานสายสนับสนุนและหน่วยงานจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรไม่แตกต่างกัน

3. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการดำเนินงาน ($\overline{X}$=3.80, S=0.67) รองลงมาคือ ระบบการบริหารความเสี่ยงและด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่บริหารความเสี่ยง เท่ากัน ($\overline{X}$=3.75, S=0.63) ด้านการติดตาม ($\overline{X}$=3.68, S=0.72) ด้านการสื่อสาร และด้านคู่มือการบริหารความเสี่ยง ($\overline{X}$=3.60, S= 0.66)

4. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงาน จำแนกตามประเภทหน่วยงาน พบว่า เจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานความเสี่ยงของหน่วยงานสังกัดคณะหน่วยงานสายสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและหน่วยงานจัดการเรียนการสอน มีความคิดเห็นต่อการนำระบบความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถอธิบายได้ว่า การนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรเป็นสิ่งที่ดี ทั้งนี้ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านบริหารความเสี่ยงมีความสะดวกและสามารถจัดทำความเสี่ยงของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานได้รับการอบรมอย่างต่อเนื่องจากวิทยากรที่มีความรู้ความชำนาญทำให้เจ้าหน้าที่มีความเข้าใจในการใช้ระบบบริหารความเสี่ยงได้อย่างดี ซึ่งมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้นำระบบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในมาใช้ในการควบคุมและการบริหารจัดการ เพื่อที่จะควบคุมปัจจัย กิจกรรมและกระบวนการการดำเนินงาน ซึ่งเป็นมูลเหตุของความเสียหาย โดยสามารถคาดการณ์ปัญหา

ล่วงหน้าลดโอกาสในการเกิดและส่งผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยให้มากที่สุด โดยมหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายการบริหารความเสี่ยงให้ใช้ระบบบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือและกลไกในการควบคุมปัจจัย กิจกรรมและกระบวนการบริหารจัดการ และให้ทุกหน่วยงานลดหรือควบคุมความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นหรือส่งผลเสียหายต่อการปฏิบัติงานและสนับสนุนการนำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงให้ครบทุกกระบวนการ รวมทั้งสามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง สอดคล้องกับ นวพร (2545) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการควบคุมภายในของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมและอุตสาหกรรม โครงการพัฒนาดอยตุงตามแนว COSO ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การควบคุมภายในของศูนย์ส่งเสริมอาชีพหัตถกรรมและอุตสาหกรรม มีการออกแบบการควบคุมที่เพียงพอ สอดคล้องกับองค์ประกอบการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO เว้นแต่การควบคุมภายในด้านการประเมินความเสี่ยง ที่ฝ่ายบริหารควรออกแบบการควบคุมเพิ่มเติมเพื่อให้ระบบการควบคุมภายในมีความสมบูรณ์มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุเมธี ทาวิชัย (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ในเขตภาคเหนือพบว่า ในการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ของธนาคารพาณิชย์ในเขตภาคเหนือส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยธนาคารพาณิชย์ที่ต่างถือหุ้นใหญ่ มีระดับแนวปฏิบัติมากที่สุด ทั้งในด้านการระบุความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง โดยมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเพื่อทราบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้านคุณภาพการจัดการ ได้มีคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร เช่น ความรับผิดชอบ และความเอาใส่ใจ และฝ่ายบริหารมีนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลและมีการพัฒนาผู้บริหารระดับสูง การบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติงานของธนาคารพาณิชย์ในเขตภาคเหนือส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยธนาคารพาณิชย์ที่ถือหุ้นใหญ่มีระดับแนวปฏิบัติ มากที่สุด ทั้งในด้านการระบุความเสี่ยง วัดความเสี่ยง การติดตามความเสี่ยง และการควบคุมความเสี่ยง โดยผู้บริหารระดับสูงได้นำนโยบายที่ได้รับอนุมัติจากกรรมการผู้จัดการไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลได้กำหนดมาตรการให้คุณหรือโทษ ได้สอบทานรายงานผลการดำเนินงานจริงเทียบกับเป้าหมายการเติบโต และการปฏิบัติงาน

ที่สำคัญ ได้มีระบบสำรองข้อมูลในการบริหารความเสี่ยงสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในเขตภาคเหนือ พบว่า ธนาคารส่วนใหญ่มีการปฏิบัติในระดับมาก โดยธนาคารของรัฐมีระดับแนวปฏิบัติมากที่สุดทั้งในการทำงานในการวัดความเสี่ยงพบว่า ธนาคารเอกสาร มีระดับแนวปฏิบัติมากที่สุด ได้มีการวิเคราะห์สินเชื่อในการติดตามความเสี่ยงและควบคุมความเสี่ยง พบว่า ธนาคารพาณิชย์ต่างชาติถือหุ้นใหญ่มีระดับแนวปฏิบัติมากที่สุด โดยมีคู่มือกระบวนการสินเชื่อที่ชัดเจน และมีการสอบทานสินเชื่อ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กรจำแนกตามประเภทหน่วยงาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบความเสี่ยงของหน่วยงานที่มีต่อการนำระบบการบริหารความเสี่ยงเข้ามาใช้ในองค์กร โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ.05

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท เนืองเฉลิม ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำ ปรึกษาพิจารณาการทำวิจัยจนทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมบัติ ท้ายเรือคำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์ และอาจารย์ทม เกตุวงศา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานความเสี่ยงและผู้บริหารคณะ/หน่วยงาน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

บรรณานุกรม

ก้องกิติ พูลสวัสดิ์ และ พรเทพ อนุสสรนิสิตสาร (ม.ป.ป.). “การบริหารความเสี่ยงในบริบทภาครัฐ”. ม.ป.ท.คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน. (2547). *คำแนะนำ : การจัดทำรายงานการควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 เล่มที่ 2 (รายงานตามระเบียบฯ ข้อ 6).* สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. กรุงเทพฯ : อุษาการพิมพ์.

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2549). *กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

ธารชุดา อมรเพชรกุล. (2546). *การพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงในส่วนการพัสดุ สำนักบริหารแผนและการคลัง*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548) *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ วี. อินเตอร์ พริ้นท์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น.* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยสาส์น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ผาณิต ลิ้มเกียรติเชิดชู. (2544). *การศึกษาการบริหารจัดการความเสี่ยงในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีการสนเทศของธุรกิจธนาคารไทย.* งานวิจัยเฉพาะกรณี วท.บ. วิทยาลัยนวัตกรรมอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พัทธ์ธีรา โอศิริ. (2549). *ระบบประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงในการจัดการด้านระบบสารสนเทศ.* วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2554). *คู่มือการบริหารความเสี่ยง พ.ศ.2554.* เอกสารเผยแพร่บนเว็บไซต์ www.plan.msu.ac.th/msurisk มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักงาน ก.พ.ร.(ม.ป.ป.). *การวิเคราะห์และการบริหารความเสี่ยง, คู่มือและเทคนิคการบริหารราชการสมัยใหม่.* กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *การบริหารความเสี่ยง.* กรุงเทพมหานคร : ก พลพิมพ์.

สำนักงานตรวจสอบภายใน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *คู่มือการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัท โกลบอลกราฟฟิค จำกัด.

สุดา เตชะกาญจนกิจ. (2548). *ทัศคติของผู้ตรวจสอบ สายกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ที่มีต่อการตรวจสอบตามแนวทางประเมินความเสี่ยง.* วิทยานิพนธ์บัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Appendix B,C,D and E, Treasury Board. *Integrated Risk Management Implementation Guide* (2004). Canada.

Committee of Sponsoring Organization of the Treadway Commission. *Enterprise Risk Management Framework*. (2006). USA.